Ügyszám: SzfF.8/2024/6.

Azzal, hogy az eljárás alá vont bíró a megfelelő intézkedéseket nem foganatosította az eljárások felfüggesztésének megszüntetése érdekében mulasztást követett el, amellyel a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségeit vétkesen megszegte.

Az elsőfokú szolgálati bíróság megállapította, hogy a bíró vétkesen megszegte a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségét azzal, hogy négy perben a tárgyalás felfüggesztését követően, a felfüggesztés tartama alatt nem vizsgálta az eljárás folytatásának lehetőségét. Vele szemben két fizetési fokozattal visszavetés fegyelmi büntetést szabott ki.
A szolgálati bíróság valamennyi ügyre kiterjedően megállapította, hogy az eljárás alá vont bíró fegyelmi vétséget követett el azzal, hogy a felfüggesztő végzést követően éveken át nem intézkedett a tárgyalás folytatása iránt, az ügyeket irattárba helyezte, mellyel az igazgatási ellenőrzést meghiúsította. Az egyik ügyben a gyámhatóság részére téves tájékoztatásokat adott, míg egy másik ügyben az elfogultságot az érdekelt beadványának érkezése után fél évvel jelentette be. Mulasztása az eljárások jelentős elhúzódásához vezetett, amely az egyes esetekben 15, 13, 12 és 9 éves időtartamot jelentett és egy ügyben az elfogultság bejelentéséig, a másik három ügyben folyamatosan fennállt.

A bíró fellebbezése alapján eljárt másodfokú szolgálati bíróság az eljárás alá vont bíró eljárási kifogásait alaptalannak találta. Az ügy érdemében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fegyelmi eljárásban sem a felfüggesztésekkel, sem az irattározásokkal kapcsolatos bírói rendelkezések jogszerűsége és célzata nem volt vizsgálható, mert azok megvalósításától a fegyelmi eljárás kezdeményezéséig a három éves objektív határidő eltelt. Emellett a gyámhatóságnak adott tájékoztatások tartalma sem róható fel a bírónak, mert a bíró jogszabály értelmezés alapján végzett jogalkalmazási tevékenysége főszabály szerint kizárólag a bíró rendszeres vagy soron kívüli vizsgálata során értékelhető. Az elfogultság késedelmes bejelentése kapcsán pedig nem volt cáfolható a bíró azon védekezése, miszerint az érintett személy kilétéről csak később szerzett tudomást.

Egyetértett a másodfokú szolgálati bíróság a bíró fegyelmi felelősségének megállapításával a felfüggesztés megszüntetése és az eljárás folytatása iránti bírói intézkedések elmulasztása miatt. A tárgyalás felfüggesztése szükségszerűen magában hordozza az eljárás folytatását, és ennek érdekében az eljáró bíró intézkedési kötelezettségét is. Az eltérő jogértelmezés lehetősége nem az intézkedési kötelezettség ténye, hanem kizárólag annak terjedelme tekintetében merülhet fel; az egyik lehetőség szerint az eljáró bírónak időről-időre hivatalból vizsgálnia kell, a tárgyalás felfüggesztésének oka megszűnt-e, míg ha a bíró álláspontja szerint az eljárás kizárólag a peres felek rendelkezése alapján folytatható, elsősorban a tárgyalás felfüggesztéséről hozott határozatában, vagy a felfüggesztés tartama alatt fel kell hívnia a feleket a felfüggesztés oka megszűnésének bejelentésére.
Az eljárás alá vont bíró egyik álláspontnak megfelelő intézkedéseket sem foganatosított a felfüggesztések megszüntetése érdekében, emiatt mulasztásaival jogsértő állapotot hozott létre, amelynél az elévülés csak az állapot megszűnését követően értelmezhető, ezért az elévülés nem következett be. Az elsőfokú szolgálati bíróság erre figyelemmel helyesen állapította meg, hogy az érdemi intézkedések elmulasztásával a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségeit vétkesen megszegte és a Bjt. 124. § (2) bekezdésében meghatározott szempontok helyes értékelésével döntött a fegyelmi büntetés kiszabásáról is.
Ezért a másodfokú szolgálati bíróság az elsőfokú szolgálati bíróság határozatát helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy az eljárás alá vont bíró a terhére rótt magatartásával négy rendbeli fegyelmi vétséget valósított meg.
Budapest, 2024. szeptember 26.